

Massdä, i hobb dös Schaffn sodd

Wenn in dä Früü mai Weggä schälld,
wenn dä Hund fo maina Nochboän bälld,
denn was i, i kann nimmä benna,
i muss bald dsä Ääbäd renna.
I gee ins Bood, um mi a bisla dsä waschn,
schdegg mä dii Dsiigaredn in dii Hosndaschn,
dring an Schlugg Kafe im Schdeen,
un muss denn a scho dsuä Ääbäd geen.

Wenn umma neuna dii Siireena schälld,
wenn mai Massdä "Früüschdügg " bälld,
denn kann i endli a bisla fäschnaufn,
brauch nimmä in dä Fabrigg rumsälaufn.
Doch dii Bausn fäged fiil dsä Schnäll,
bald is mai Massdä wiidä dsä Schdäll,
un brülld : "Wos schdeesdn noch da rum,
gee dsä daina Ääbäd, gugg nedd so dumm!"

Wenn umma fiira dii Siireena leuded,
wos sofiil wii Feiäobnd bedeuded,
denn sooch i Aadee dsu main Schäff,
un hoff, dass i den Kärl heid nimmä dräff.
I gee fo dii Düä, blaib schdee, hol diif Lufd,
fäwünsch dii Fabrigg, un main Massdä, den Schufd,
sooch bai bai dsu maina Kollegegn,
dii sich edsäd olla haimwäds beweegn.

Umma siima nochds gee i in dii Gnaibn,
un wä doäd den gansn Obnd blaibn,
wä a bisla Schofkopf schbiiln,
un mi richdii glüggli füülfn,
wä woärscheinli a boä Biäla saufn,
wä mä wos dsä essn kaufn,
un, wenn i ühähaubd noch kann,
fand i denn dsä singa on:

Massdä, i hobb dös Schaffn sodd,
Massdä, i dsii in dii grose Schdodd.
Massdä, i kaaf mä a Milljoon,
Massdä, i gee edsd in Bensjoon!